

ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಚಾರಿತ್ರಿಕತೆಯ ಬರೆಹಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯ ಅವಲೋಕನ

ಡಾ.ಬಿ.ಸಿ.ಸುರೇಶ್.¹

ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ಚಿಂತಕ ಹಾಗೂ ಬರೆಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯರು ಹಾಗೂ ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರಖರತೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ದಮನಕಾರಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ವಿರೋಧಿ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿರುದ್ಧ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಮರವೊಂದನ್ನು ಸಾರಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಅಸಮಾನತೆಯ ಬೇರನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಂಕೇತ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರ, ಮಹಿಳೆ ಹಾಗೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಶೋಷಣೆ, ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಬರೆಹಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ; ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದ ಇತರ ಬರೆಹಗಾರರ ಬರೆಹಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿಭಿನ್ನ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಪರಿಸರ, ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವುಗಳು, ಅವರ ಮೇಲಾದ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತಗಳು, ಅದಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಗುಣಗಳು ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದವು. ವಿಶ್ವದ ಬರೆಹಗಾರರ ಹಾಗೂ ಚಿಂತಕರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯರು. 1916 ರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ಅಖಂಡತೆಯು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯ ಉಸಿರಿನವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 1916 ರಿಂದ 1956ರವರೆಗಿನ ಬರೆಹಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಹಲವು ಹತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಇರುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೊಸವೊಂದು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರೆಹಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ - ಜಾತಿ ಕುರಿತು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳು, ಅವುಗಳ ರಚನಾ ಕ್ರಮ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಾಗೂ ವಿಕಾಸ ಎಂಬ

1. ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಶ್ರೀ.ಡಿ.ದೇವರಾಜಅರಸು ಸರ್ಕಾರಿ,ಪ್ರಥಮ,ದರ್ಜೆ,ಕಾಲೇಜು, ಹುಣಸೂರು.

ವಿಷಯವನ್ನು 1916ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಂಬಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಡಾ.ಎ.ಎ.ಗೋಲ್ಡನ್ ವಿಜರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನಶೀಲರಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲು ಜಾತಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಜಾತಿಯ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿದ್ವಾಂಸರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕುರಿತು ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲದ ಮೊದಲ ಕುರುಹುಗಳು ಸಿಗುವುದೇ ವೇದಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಪುನರ್ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ ವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಜನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ವೇದಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರ ಉಗಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಬಹಳಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗಿದೆ. ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರ ಉಲ್ಲೇಖ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೃತ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಇರದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಋಗ್ವೇದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರಾಸಗಾಟಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಶೂದ್ರರು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಕೀಳು ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗಿದೆ. ಶೂದ್ರರ ಬಗೆಗೆ ಮೊದಲ ಉಲ್ಲೇಖ ಸಿಗುವುದು ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಅನಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಋಗ್ವೇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಶೂದ್ರರ ಉಗಮವು ಋಗ್ವೇದ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಅನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ 'ಪುರುಷಸೂಕ್ತ'ವು ವೇದಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಾದ ಶೂದ್ರರು ಯಾರು? ಅವರು ಹೇಗೆ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣದವರಾದರು? ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ; ಶೂದ್ರರು ಸೂರ್ಯವಂಶದ ವೈದಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದರು; ಇಂಡೋ-ಆರ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರು; ವೈದಿಕ ಸಮಾಜ ಮೂರೇ ವರ್ಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತು. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಣವಾಗಿರದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವರ್ಣದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರು; ಸೂರ್ಯವಂಶ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು (ಅರಸರು) ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನಡುವೆ ಚಿರಕಾಲದ ದ್ವೇಷವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಅತಿಯಾದ ಹಿಂಸೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ತುಳಿತದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸೂರ್ಯವಂಶ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅವರಿಗೆ ಜನಿವಾರ ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು; ಜನಿವಾರ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ

ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಅವಹೇಳನಗೊಂಡು, ವೈಶ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶೂದ್ರ ವರ್ಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರು.

ಇಂಡೋ-ಆರ್ಯನ್ ಸಮಾಜದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯವಂಶ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು (ಶೂದ್ರರು) ತಮ್ಮ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಮಾಜದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡರು. ಹೀಗೆ, ಶೂದ್ರರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿದ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ; ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿತ್ತು. ಋಗ್ವೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಗಳು ನಾಲ್ಕೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಮೂರೇ ಇರಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಒಂದು ವರ್ಣದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರ (ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು) ಬಹಳೇ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು. ಜಾತಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಇದ್ದವು. ಕೇವಲ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಕವಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರೆ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ವೇದಕಾಲದ ಅನಂತರ ನಾವು ಅನೇಕ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲದೇ ಅನೇಕ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಉಪಜಾತಿಗಳ ಉದಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಜಾತಿಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ; ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ; ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಕಾರಿಣ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಸಬು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿಯೂ ಜಾತಿ ಸಮಸ್ಯೆಯು ವ್ಯಾಪಕವಾದದ್ದು. ಕಾರ್ಯತಃ ಅದು ಅದ್ಭುತ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಮೂಲಕ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದರೂ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಕೇಡು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಜಾತಿಗ್ರಸ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಂದ ವಲಸೆ ಹೋದರು. ಭಾರತದ ಜಾತಿಯು ಒಂದು ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲಿದೆ. ಜಾತಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗಲೇ ಅದರ ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ಹಾನಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯ ಮದುವೆ, ಹುಟ್ಟು, ಸಾವು, ಸಹಭೋಜನ, ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕತೆ ಆ ಗುಂಪಿನ ಅಥವಾ ವರ್ಗದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅದು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ವರ್ಗ ಇಲ್ಲವೇ ಗುಂಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಬೇರೆ ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಗುಂಪಿನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಅಸಹಜ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ (ಜಾತಿ) ಜನ್ಮದಾತರೂ, ಅದನ್ನು ಅಸಹಜ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ ಪರಿಪಾಲಿಸದವರೂ 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ' ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಲ್ಲೂ ಮೇಲರಿಮೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡ ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವು ಜಾತಿಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್

ಅವರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಾವು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಇಂತಿವೆ; ಹಿಂದೂ ಜನಾಂಗ ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಆಳವಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಏಕತೆಯಿದೆ. ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಘಟಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಜಾತಿಯು ಹೆಣೆದು ಕಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದು ಒಂದೇ ಜಾತಿ. ಅನುಕರಣೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ವರ್ಗಗಳೇ ಜಾತಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ. ಹೀಗೆ, ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯು ಮೇಲ್ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಹೇರಳವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದರೆ, ಕೆಳಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಹೊರೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಜಾತಿಯು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಮಾನವೀಯ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಈ ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವವೆಂದರೆ; ಜಾತಿ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಗೋತ್ರ ವಿವಾಹವೇ ಜಾತಿಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಅದು ಮಿಥ್ಯವೆಂದು ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿವಾದಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಜಾತಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತೋ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಮೂಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಜಾತಿ ವಿವಾಹದಿಂದ ಜಾತಿ ವಿನಾಶ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಯು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತವಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ವಿವೇಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಧಾನಶಾಸ್ತ್ರ ಹೀಗೆ ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಒಗಟುಗಳು – ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು 'ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಒಗಟುಗಳು' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ; ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಧರ್ಮವೆಂದರೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನೋಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಒಂದು ಜನಸಮುದಾಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆ. ಅದು ಭಯದಿಂದ ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದರೂ, ತಾವು ನಂಬಿದ ದೈವಶಕ್ತಿಯ ಅಂಜಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ನೀತಿಪಾಲಕರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯದ ಆ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾಗುವ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದೇ ಯಾವುದೋ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇದನ್ನು ನಿಂತು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಜನ ಸಂಕೀರ್ಣವಲ್ಲದ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಜನಸಮುದಾಯದ ಶೋಷಣೆ ನಡೆದಾಗ ಧರ್ಮದ

ಮುಖಾಂತರ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಧರ್ಮವೇ ತನ್ನ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನರ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಧರ್ಮದ ವಿರುದ್ಧವೇ ಬಂಡಾಯವೆಬ್ಬಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ; ಧರ್ಮದ ತಾತ್ವಿಕತೆ ತನ್ನನ್ನು ನೆಚ್ಚಿರುವ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತ್ಯಾಧಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ಅವರನ್ನು ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿಡುವುದಲ್ಲದೇ, ಲೌಕಿಕ-ಅಲೌಕಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನೆಂದೂ ತೋರದು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುತೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಭ್ರಾತೃತ್ವವನ್ನು ಭೋಧಿಸಿದವು.

ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಎರಡು ಮಾನದಂಡಗಳೆಂದರೆ, ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ತಪ್ಪು ಸರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಸನಾತನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಯಿತು. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾನದಂಡವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರತೆಗಳಿಗಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರೇ ನ್ಯಾಯ. ಹಿಂದೂ ಮತದ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಾನು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಮತ ಸಮಾನತೆಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಾವೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ; ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುವುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಗಳು, ಸಮಾನವಾಗದೇ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಶ್ರೇಣೀಕೃತವಾಗಿರುವದೇ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನು ರಚಿಸಿರುವ ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಜಾತಿಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಆತನು ವರ್ಣಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಭೋಧಿಸಿದವನು. ಆ ವರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಉಗಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ವರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ವರ್ಣಗಳಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರರನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದೇ ಶೂದ್ರವರ್ಗ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನ ಅಂತಸ್ತು ಮತ್ತು ದರ್ಜೆಯೇ ಅಸಮಾನತೆಯ ಮೂಲವಾಯಿತು. ಈ ಅಸಮಾನತೆ ಶೋಷಣೆಗೆಡೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಗಳು ಎಂತಹ ಉಚ್ಚಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವೆಂದರೆ; ಒಬ್ಬ ಕೀಳುವರ್ಣದವ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಧರ್ಮ ತನಗೆ ಹಾಕಿದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನರಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವರ್ಣಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ವರ್ಣಧರ್ಮ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ; ಅವನು ಧರ್ಮ ವಿಧಿಸುವ ಕರಾಳ ದಂಡನೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ; ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಮಾಜ ಮೇಲೆ-ಕೀಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಗೀಕಾರ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶೂದ್ರನು ಮೇಲಿನ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ; ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮೇಲಿನ ವರ್ಗದವರು ಶೂದ್ರ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ವೃತ್ತಿ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನ (ಶೂದ್ರನ) ಗುಲಾಮರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನು ವಿವಾಹದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತನ್ನ ಸ್ವಜಾತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶೂದ್ರ ಕನ್ನೆಯವರೆಗೂ ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಶೂದ್ರ ಮತ್ತು ಅತೀಶೂದ್ರರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಂತ ತುತ್ತತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪೌರೋಹಿತೃ ವೃತ್ತಿವಹಿಸುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಬೆವರು ಸುರಿಸದೇ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಒಂದೇ, ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಯೊಂದೇ, ಉಸಿರಾಡುವ ಗಾಳಿಯೊಂದೇ ಆದರೂ, ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವತ್ತೂ ತಾರತಮ್ಯವಿದ್ದಿತ್ತು. ಸಮಾನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತಾರತಮ್ಯದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೇ, ಆಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಧಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ-ಕೀಳು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಬೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಆತನ ಧರ್ಮ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಕಳಂಕ ಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನ ಪ್ರಕಾರ; ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಿದ್ದು, ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಗಧ ಜಾತಿಯು ವೈಶ್ಯ ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಬಂಧದ ಸಂತತಿ. ವಿಧೇಯಕವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀ ಹಾಗೂ ವೈಶ್ಯ ಪುರುಷ ಇವರ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾದ ಸಂತತಿ. ಆದರೆ ಪಾಣಿನಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಗಧನು ಮಗಧ ದೇಶವಾಸಿ, ವಿಧೇಯಕನು ವಿಧೇಯ ದೇಶವಾಸಿ. ಪಾಣಿನಿ ಇದ್ದುದು ಕ್ರಿ.ಪೂ.300 ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮತಿ

ಭಾರ್ಗವನು ಇದ್ದ ಕಾಲ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 200ರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ; ಪಾಣಿನಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳಂಕರಹಿತರಾಗಿದ್ದವರು, ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಂಕಿತರಾಗಿಬಿಟ್ಟರು? ಎಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉದಾತ್ತಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ, ಮನುಧರ್ಮವು ಅವರನ್ನು ಕಳಂಕಿತಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೆಳಗೆ ತುಳಿಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೂಧರ್ಮವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅವರೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಷದೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಕೀಯ ಶಬ್ದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಸ್ತ್ರ, ವೇದ, ಸ್ಮೃತಿ, ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಗೀತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ; ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮಾನತೆಗಳಿರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹಾಕಿದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಧರ್ಮದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ; ಸುಮತಿ ಭಾರ್ಗವನ ಪ್ರಕಾರ, ಶೂದ್ರ ಹುಟ್ಟುವುದು ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಅಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಮತದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಇಲ್ಲ. ಆಯಾ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು ತಮ್ಮ ಕುಲಕಸಬುಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಶೂದ್ರ ಎಷ್ಟೇ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾದರೂ ಅವನು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಷ್ಟೇ ದಡ್ಡನಾದರೂ ಸರಿಯೇ ಅವನು ಪುರೋಹಿತನೇ. ಅಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಸಬು, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಆಯ್ಕೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಹನೀಯವಾದುದು. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಘೋಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರಾಜೀ ಕೊಡದು. ಜಾತಿ ಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬೇಕೆ ಎಂದು ಹಿಂದೂ ಜನಾಂಗ ನಿರ್ಧರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇವೆರಡು ಒಟ್ಟಿಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ; ಜಾತಿ ನಿರ್ನಾಮವಾದಾಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮುಂದುವರೆದು, ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜ ಸಹೋದರತ್ವವನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದೇ? ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ; ಅವರು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ ಒಂದು ವೈಯುಕ್ತಿಕತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಒಡನಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಭಾವನೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರೇ ಸಹೋದರತ್ವ

ಇತರರ ಒಳಿತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಒಳಿತನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವನೆಯೇ ಇದು. ಜಾತಿಗಳಿಂದ ರೂಪಿತವಾಗಿರುವ ಶ್ರೇಣಿಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರ ಕೆಳಗಿನ ಜಾತಿ ಕೀಳು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೇಲುಕೀಳೆಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದರೆ; ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಸಾಮೂಹಿಕ ಒಡನಾಟ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಭೋಜನ ಮತ್ತು ಅಂತರ ಜಾತಿ ವಿವಾಹ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಅಂಶಗಳು. ಈ ಅಂಶಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಈ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಪಟ್ಟಿ ತಾನು ಹುಟ್ಟುವ ಜಾತಿ. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ತಾನೆಷ್ಟು ಬಲಾಡ್ಯನಿರಲಿಬೇಕಾದರೆ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ, ವೈಶ್ಯ ತನ್ನ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕುಬೇರನನ್ನು ಮೀರಿಸಿರಲಿ, ಶೂದ್ರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿರಲಿ, ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪಡೆಯುವ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಇವರೆಂದೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಹೋರಾಟ ಸತ್ತರೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಆಯಾ ವರ್ಣಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಾವ ರೀತಿ ಮೇಲು-ಕೀಳು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಕೊನೆಗೆ ದೇವ ಇಲ್ಲವೇ ದೇವರು ಎಂಬ ಪದನಾಮವನ್ನು, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೀರ ಇಲ್ಲವೇ ಶೂರ, ವೈಶ್ಯನು ಸಿರಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರನು ಸೇವೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ಹೆಸರು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸೋದರತ್ವದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಟಗಳನ್ನು ತೆರೆದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಚರ್ಚೆ ಎಂದರೆ; ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನಾದವನು ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು, ತಮ್ಮನಾದವನು ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆಯಾವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಾರೆವು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ತತ್ವಗಳು ಪ್ರೇಮ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವು ಕ್ರೌರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಸೋದರತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವೂ, ಪರಕೀಯವೂ ಹಾಗೂ ತದ್ವಿರುದ್ಧವೂ ಆಗಿದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಜಾತಿ ಜೀವನ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮಾನವಕುಲದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವಂತಹ ತೀವ್ರ ಶೋಷಣೆ ಹಾಗೂ ಅಸಮಾನತೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ, ಅವರು, ನೀವು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದೂಗಳಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ದಬ್ಬಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಎಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಮತಾಂತರ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಐಹಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಗಳೆರಡೂ ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಅವರು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು, ಸಂಘಟಿತರಾಗಲು ಸಕ್ರರಾಗಲು - ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತಾಂತರ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಮುಖ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗೂ ಮತಾಂತರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರ ಮತಾಂತರವನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೂ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮತಾಂತರಕ್ಕೆ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮವನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಬುದ್ಧಗುರು ಬೋಧಿಸಿದ ತತ್ವಗಳು ಸರಳವೂ, ಅಷ್ಟೇ ಹಳೆಯದೂ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಹೊಸತೂ ಕೂಡ ಆಗಿವೆ. ಈ ತತ್ವಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಶಾಲವೂ ಮತ್ತು ಆಳವಾಗಿಯೂ ಆಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಇಂಡಿಯಾದ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರಿದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದ ಮೂಲ ಧರ್ಮವಾಗಿರುವ ಅದಕ್ಕೆ 2664 ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘವಾದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳು ಚಿರನೂತನವಾದವುಗಳು.

ಬುದ್ಧ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ - ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಬುದ್ಧ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಈ ಇಬ್ಬರ ವಿಚಾರಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅವರುಗಳ ನಡುವೆ ಸರಿಸುಮಾರು 2381 ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರವಿದೆ. ಬುದ್ಧಗುರು ಜನಿಸಿದ್ದು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 563ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಜನಿಸಿದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ. 1818ರಲ್ಲಿ. ಮೊದಲನೆಯವರು ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರತಿಪಾದಕನಾದರೆ; ಎರಡನೆಯವರು ಹೊಸ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಶಿಲ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ; ಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ; ಬುದ್ಧಗುರು ಅತೀ ಪ್ರಾಚೀನನಾದರೆ, ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅತೀ ಅರ್ವಾಚೀನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ಇಬ್ಬರು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಏನು ಹೋಲಿಕೆ ಇದ್ದಿತು? ಬುದ್ಧಗುರುನಿಂದ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿಗಳು ಏನನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ? ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಗುರುವಿನಿಂದ ಏನು ಬೋಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆದರೂ ಈ ಇಬ್ಬರ ತುಲನೆ ಆಕರ್ಷಣೀಯವೂ, ಬೋಧನೀಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಗುರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ವಿಚಾರಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ, ಬುದ್ಧಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶಗಳು ಇವತ್ತಿನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅತೀ ಮೌಲ್ಯೀಕವಾದುದಾಗಿವೆ.

ಬುದ್ಧ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಗುರುವನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೋಡುವ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಪ್ರಮುಖ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕ್ರಿ.ಪೂ.ದ ಬುದ್ಧಗುರುವನು ಅಂದೇ

ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಆಧಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮಾರ್ಕ್ಸನ ಚಿಂತನೆ ಹೊಸದಾಗಿದ್ದಾದರೂ ಬುದ್ಧಗುರುವಿನ ಅಂದಿನ ಚಿಂತನೆ ಇಂದಿಗೂ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಎನ್ನುವುದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ; ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬರಹಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ

1. ಡಾ.ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸಮಗ್ರ ಬರಹಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳು, ಸಂಪುಟಗಳು -1
ರಿಂದ 22, 2015
2. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಇಕ್ಕಳಿಕೆ (ಸಂ), ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಚಿಂತನೆ, 2006
3. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಪೂಜಾರಿ, ಗೀತಾ ಪೂಜಾರಿ (ಸಂ) ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಬಹಿಷ್ಕೃತ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಸ್ಫುಟ ಲೇಖನಗಳು, 1986
4. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.ಎಸ್, ಗಾಂಧೀ ಮತ್ತು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, 1992
5. ಚಂದ್ರಶೇಖರಪ್ಪ.ಜಿ.ಟಿ, ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ (ಕ್ರಿ.ಶ.1526-1964), 2003
6. ತುಕಾರಾಮ್.ಎಸ್. ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ (ಗಾಂಧೀ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಯರೆಯವರ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಆಂದೋಲನ), 2012
7. ಗೋಪಾಲ್.ಜಿ. ನವಭಾರತ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, 2017
8. ಗೋಪಾಲ್.ಬಿ, ಸಮಾಜ ಪರಿವರ್ತನಕಾರ ಮಹಾತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿ ಬಾಘಲೆ, 2010
9. ಗೋಪಿನಾಥ್.ಎಂ, (ಅನು) ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ (ಮೂಲ) ಪೂನಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆ, 1995
10. ಗೇಲ್ ಆಮ್‌ವೆಡ್ತ್ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್),ರಾಹು(ಅನು), ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಪ್ರಭುದ್ಧ ಭಾರತದ ದ್ರಷ್ಟಾರ, 2010
11. ಕಕ್ಕಿಲಯ್ಯ.ಎಂ.ಎನ್, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮತ್ತು ದಲಿತ ವಿಮೋಚನೆ, 1997
12. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ.ಜಿ.ಎಂ, ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, 2004
13. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.ಎಲ್, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನತೆ, 1992
14. ಒಡೆಯರ್ ಡಿ. ಹೆಗ್ಗಡೆ, ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಚಿಂತನೆ, 1986
15. ಒಡೆಯರ್.ಡಿ.ಹೆಗ್ಗಡೆ, ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು,2004
16. ರಾಚಪ್ಪಾಜಿ.ಎಂ, ನಾಗರಾಜ್.ಎಸ್ (ಸಂ) ವಿಮೋಚನಾ ಹಾದಿ, 2008